

Bilag I (8).*)**Nationalbanken
i Kjøbenhavn.**

Kjøbenhavn, den 22. August 1922.

Til Justitsministeriet.

I Svar paa Justitsministeriets Skrivelse af 31. f. M. — Journ. Nr. V. 17², Br. Nr. 11334 — skal vi bemærke:

De i Sagens Bilag indeholdte Betragtninger fra Handelsministeriets og Bankinspektørens Side synes ikke tilstrækkeligt at beskæftige sig med det af os i første Række fremførte, nemlig den Nationalbankens ved Lov tilsikrede Uforanderlighed af samtlige vor Oktroj og *vore Reglementers Bestemmelser*, saaledes at de ikke kan undergaa Ændringer uden Tilslutning henholdsvis af Aktionærforsamlingen og af Bankbestyrelsen i Forening med den kongelige Bankkommissær, ligesom *Friheden til i Fremtiden at træffe nye reglementariske Bestemmelser* for Banken er tilsikret de to sidstnævnte Myndigheder i Forening (jfr. Oktrojen af 1907 §§ 14 og 15).

Og da vi vedblivende gaar ud fra, at Lovgivningsmagten maa respektere (og som Følge deraf ogsaa har villet respektere) disse ved vor Oktroj givne Tilsagn, er vor først fremsatte Opfattelse af Banklovens Omraade ikke ved det fremkomne bleven forandret.

Heraf følger, at vi maa forbeholde Bankbestyrelsens fulde Frihed til i Forbindelse med den kgl. Bankkommissær at træffe saadanne reglementariske Bestemmelser, som maatte findes hensigtsmæssige for Banken, selv om de maatte komme i Strid med nedennævnte Ønsker, og at Direktionen ifølge Forretningsfordelingen indenfor Bestyrelsen (jfr. Reglementets §§ 45—48 og 55 angaaende Oktrojens § 14) ikke reglementsmæssig kan binde Banken.

Med dette Forbehold skal den nuværende Direktion angaaende de særlig udtalte Ønsker om fremtidige Forholdsregler indenfor Bankens Virksomhed udtale:

ad Banklovens § 8 sidste Stykke:

Vi er rede til at give Bankinspektøren de i dette Stykke omtalte Oplysninger.

ad § 10 sidste Stykke:

Saaferst de omtalte Bankbøger skulde komme til Anvendelse hos os, hvad ikke nu er Tilfældet, skal vi give dem den nærmere antydede Paategning.

ad § 12¹.

Nationalbanken vil næppe komme i det Tilfælde — afset fra Tvangsrealisationen af Panter — at købe egne Aktier, og det kan ikke have Betænkkeligheder for os at vedtage ikke at købe saadanne Aktier uden Tilslutning fra Den kgl. Bankkommissær.

Hvad Belaaning af egne Aktier angaar, er Bestemmelsen uden Tvivl givet nærmest for at hindre Omgaaelse af Reglen om Køb af egne Aktier, og for at opnaa dette Formaal har man set bort fra den Ejendommelighed, at det tillades Privatbankerne at yde Laan *uden Sikkerhed*, men forbydes dem at øge Sikkerheden ud over et vist Maal ved Pant i egne Aktier.

Nationalbanken giver paa den ene Side ikke Laan uden god Sikkerhed, men paa den anden Side er Bankens Stilling som Seddelbank en særlig, forsaavidt som dens Pligt er, naar Pengemarkedet er udtømt, som Næringslivets sidste Tilflugt at tilfredsstille ethvert rimeligt Krav paa Kredit, naar de tilbudte Sikkerheder er betryggende og afgiver oktrojmæssig Sikkerhed for de udstedte Sedler.

*) Bilag til Nationalbankens Skrivelse af 24. November 1923 (Bilag G.).